

PAROLER FOR DEN INTERNASJONALE KVINNEDAGEN 8. MARS 1981

1. KAMP MOT ALL KVINNEUNDERTRYKKING
2. AVSLØR PRIVAT VOLD MOT KVINNER
3. KVINNER KREVER RETT TIL LØNNET ARBEID
4. LA ANDRE YRKER ENN DE MANNSDOMINERTE
FÅ HØYERE STATUS OG HØYERE LØNN
5. GRATIS DAGHJEM TIL ALLE BARN
6. NEI TIL ATOMVÅPEN
7. KVINNER FOR FRED
8. ENHET MOT RASISME
9. KAMP MOT NASJONALT FOLKEPARTI
10. FRITIDSKLUBBER I HVER BYDEL -
ET STED Å VÆRE, ET STED Å LÆRE
11. SENTRUM SOM BOMILJØ
12. STØTT MØDRENE PÅ MAIPLASSEN
13. HOMOFILE - STÅ FRAM
14. LA SAMENE FÅ BEHOLDE SIN KULTUR

TOGET GÅR FRA BYPARKEN KL. 16⁰⁰

DER BLIR STOR FEST PÅ HAUGARHUSET KL. 20⁰⁰

TERJE KINN OG KALLE ÅASLAND VIL STÅ FOR DET
MUSIKALSKE INNSLAGET

Likestilling — teori eller praksis?

Er det slik som mange sier at vi kvinner har reell likestilling i dag, og at det ikke har noen hensikt å bruke tid og krefter på å arbeide for noe vi allerede har?

Ser vi oss omkring og begynner å skrape litt under overflaten, ser vi at teori og praksis ikke stemmer overens.

Det er ikke alltid lik lønn for likt arbeid, og kvinner blir klart forbigått ved ansettelser. Forholdene blir ikke lagt til rette for småbarnsforeldre, og dette rammer i særlig grad kvinnene. Ut fra det vanlige kjønnsrollemønsteret blir kvinnene hjemme med barna, ofte p.g.a. manglende barnehageutbygging.

Nå er kjønnskvoltering diskutert, og det vil selvfølgelig rette opp noe av skjevhetene som har eksistert, ved at menn som regel har fått jobbene der hvor menn og kvinner har stått likt, med samme utdannelse og kvalifikasjoner.

Det er en solid tradisjon at det er mannen som skal styre — det være seg i hjemmet, arbeidslivet eller i det politiske liv.

Et tydelig tegn på hvor langt det er igjen er alt oppstyret over at Gro Harlem Brundtland er blitt statsminister. Ja, vi har fått kvinnelig statsminister — og hva så?

Kvinner har i mye mindre grad

enn mennene blitt lært opp til å kreve noe for sin egen del, vi skal fortsatt helst holde oss litt i bakgrunnen.

All framgang i samfunnet har vokst fram gjennom kamp, som stemmerett og folkestyret, og lovfestet ferie.

Det er sørgelig at det å kjempe for sine rettmessige krav fremdeles blir sett på som uakseptabelt og i strid med hva som passer seg.

Det er også et kunstig motsetningsforhold mellom husmødre og utearbeidende. Dette har ofte kommet til uttrykk i leserbrev i avisene, der gruppene angriper hverandre. Men vi er alle rammet av kvinneundertrykkningen, selv om det er på ulike måter.

Husmødrene rammes av at arbeidet deres blir nedvurdert, de er økonomisk avhengig av menn og får liten selvtilit fordi arbeidet de gjør har lav status. Vi kvinner må stå sammen og støtte hverandre.

Det er mere som binder oss sammen enn som skiller oss, uansett hvor vi har vår arbeidsplass.

Vi må aldri være i tvil om at det nytter å kjempe, og ikke være redde for å stå fram og vise hva vi mener og hva vi tror på.